

перо, на авторитетната му и влиятелна дума, на политическата му опитност за многострадална България. Въ отговоръ той ни каза, че българскиятъ народъ има днесъ за днесъ единъ великъ и могущественъ покровителъ въ лицето на руския царъ Александръ II. „Не искамъ да бжда пророкъ и не мога да прѣдвидя всички възможни случайности, ни каза, но, като сжда по положението, въ което се намѣрва днесъ Европа, азъ съмъ за себе си напълно убѣденъ, че съ това покровителство вашиятъ народъ ще се сдобие съ политически правдини, и Турция, съ война или безъ война, ще трѣба да отстѣпи прѣдъ волята и могществото на руския монархъ. Вие видѣхте какво е настроението сега въ английското общество; заплашванията на Дизраели тамъ съ рѣчи нѣматъ днесъ голѣма стойностъ; за Франция мога да ви кажа само това, че тя, заета както е да цѣри ранитѣ си отъ послѣдната ѣ злополучна война съ Германия, не може да постѣпи днесъ така, както би могла да постѣпи другъ пѣтъ въ подобни случаи, но тя съчувствува къмъ вашето дѣло, тя нѣма да се противи на каквото и да би се прѣдприело и отъ когото и да е за въ ваша полза, и вие можете да бждете увѣрени, че, до като не се засѣгатъ нѣкои нейни сжществени интереси на изтокъ, тя ще бжде днесъ на оная страна, която е за васъ, както и за другитѣ християнски народонаселения въ турската империя. И днешна Франция нѣма да направи глупостъта да иде на втора кръмска война да пролива кръвъ и да харчи милиони за Турция и да вади кестене изъ огъня за въ полза на други. Вие ще видите нашия прозорливъ министъръ на външнитѣ дѣла и ще се увѣрите и сами, че работата у насъ по отношение къмъ източната политика стои така, както ви казвамъ“. На забѣлѣжката ни, че нѣкои французски вѣстници не само не се отзо-